

Ústav světových dějin

Posudek oponenta diplomové práce

Mikuláš Pešta: Rudé brigády a jejich působení v Itálii v sedmdesátých letech dvacátého století, Praha 2013, 95 str. rkp.

Mikuláš Pešta se ve své diplomové práci zabýval protistátním terorismem v Itálii v sedmdesátých letech 20. století a zvláštní důraz kladl na fungování nejznámější italské teroristické organizace té doby – Rudých brigád. Toto nelehké téma bylo v české historiografii zkoumáno pouze okrajově, a proto je potřeba ocenit, že se ho Pešta rozhodl zpracovat. Impulzem pro studium této problematiky byl jistě i jeho studijní pobyt v Itálii v rámci programu Erasmus a znalost italštiny.

Pešta se rozhodl soustředit výhradně na dějiny Rudých brigád, ostatním levicovým teroristickým skupinám se věnoval pouze tehdy, když se dotýkaly jejich činnosti. Pešta v úvodu píše, že historii této organizace bude představena chronologicky a bude zasazena do kontextu vývoje italské politické scény a proměny veřejného mínění (str. 12–13). Tento záměr se ale podle mého názoru Peštovi příliš nepovedl. Cíle jeho práce jsou vymezeny velmi obecně a možná proto chybí důslednější analýza, z jakých myšlenkových proudů Rudé brigády vycházely, zda se odlišovaly od jiných teroristických organizací (ať již v Itálii či ostatních evropských zemích, zvláště v SRN), jaké měly úmysly, cíle apod. Práce je sice velmi čtivá, v některých pasážích ale spíše popisná než analytická, což je dle mého názoru důsledkem toho, že se Pešta rozhodl pro „pouhý“ chronologický výčet dějin Rudých brigád. Jednotlivé kapitoly nejsou bohužel zasazeny, jak autor v úvodu předestíral, do kontextu tehdejší italské politiky a veřejného mínění. Přivítal bych například důslednější analýzu italské politické scény od konce druhé světové války do sedmdesátých let (autor jí věnuje pouze dvě strany), jež je klíčová pro pochopení příčin vzniku Rudých brigád. Názor veřejného mínění na levicový terorismus Pešta rovněž téměř opomíjí. Přestože absolvoval studijní pobyt v Itálii a měl tedy přístup k tamějším pramenům, vůbec nevyužil italský tisk či průzkumy veřejného mínění ze sedmdesátých let.

Ústav světových dějin

K výběru zdrojů, z nichž Pešta čerpal, směřuje další má kritická připomínka. Autor práci postavil na vzpomínkách jednotlivých členů Rudých brigád. Memoáry jsou ale subjektivním pramenem a vystavět na nich celou práci působí poněkud rozpačitě. Pešta sice v úvodu zmiňuje, že prameny tohoto typu je potřeba podrobit pečlivé kritice, ale v samotném textu je často s jinými zdroji nekonfrontoval. Autor v úvodu píše, že k tématu Rudých brigád vyšlo v nedávné době několik edic dokumentů, Pešta je ale (nevím proč) využíval velmi sporadicky. Počet titulů odborné literatury (zejména článků v odborných periodikách) mohl být vzhledem k tomu, že se jedná již o diplomovou práci, větší.

Za závažný nedostatek považuji také to, že Pešta u celých odstavců a některých faktografických tvrzení neuvádí zdroj, z něhož čerpal (takové příklady lze najít např. na straně 14, 22, 27, 29, 33, 54, 67). V úvodu věnuje autor pouze malý prostor rozboru pramenů a literatury, informace o struktuře práce chybí zcela. Naopak po stylistické stránce je Peštova „diplomka“ velmi zdařilá a neobsahuje významnější pravopisné chyby.

Pešta ve své diplomové práci prokázal základní orientaci ve zkoumané problematice a odbornou práci s prameny a sekundární literaturou, jež byly především v italském jazyce. Podle mého názoru ale Pešta zcela nevyužil potenciálu tohoto tématu, zejména pokud měl v rámci studijního pobytu v Itálii přístup k tamějším zdrojům. Práci doporučuji k obhajobě, ale vzhledem k výše zmíněným nedostatkům navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

V Praze, 5. 9. 2013

PhDr. Jan Koura, Ph.D.